

РЕШЕНИЕ

№ 7146

гр. София, 20.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в публично заседание на 20.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Милена Рашкова, като разгледа дело номер **7900** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал.2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във вр. с чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба вх. № 19625 от 17.08.2012 г. по описа на Административен съд – София град, подадена от Д. Ч. А., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица] срещу Заповед № 32361 от 12.07.2012 г. за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 4 от ЗДвП, издадена от началника на О”ПП” при СДВР.

Жалбоподателят Д. Ч. А. сочи, че заповедта е незаконосъобразна, тъй като, посочените 6 (шест) броя наказателни постановления в нея, не са влезли в законна сила, защото не са връчени по съответния законов ред. Соци, че на основание чл.82 от ЗАНН е изтекла погасителната давност за изтърпяване на наложеното наказание, като за същите наказателни постановления са изтекли повече от 5 години от абсолютната давност. По тези съображения предлага оспореният административен акт да бъде отменен като постановен в нарушение на материалния закон и на процесуалните правила. В хода на съдебното производство Д. Ч. А. - редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Д.. Поддържа жалбата, депозира в установения 7-дневен срок от заседанието писмено становище, претендира сторените разноски и предлага да се отмени оспорената заповед.

Ответникът – началникът на О”ПП” при СДВР, редовно призован не се явява, представлява се от юрк. Ч., която оспорва жалбата и предлага да се отхвърли същата

като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Заповедта, която е предмет на обжалване в настоящето производство е издадена на основание чл. 3, ал. 1 от Наредба № ІЗ-1959/2007 г. за определяне на първоначалния максимален размер на контролните точки на водач на МПС. За да се издаване, оспореният административен акт, ответникът е посочил, че са налице 6 (шест) броя влезли в сила наказателни постановления (НП) с номера както следва – НП 62428 от 17.08.2010 г., с което са отнети 4 контролни точки; НП 92959 от 16.11.2010 г. – 8 отнети контролни точки; НП 99018 от 12.10.2011 г.- 5 отнети контролни точки; НП 17145 от 09.04.2012 г. с отнети 8 контролни точки; НП 23238 от 11.05.2012 г. с отнети 6 контролни точки; НП 32361 от 28.06.2012 г., с което са отнети 8 контролни точки, или общо отнети 39 контролни точки.

Оспорената заповед е мотивирана с факта, че Д. Ч. А. не е изпълнил задължението си по чл. 157, ал.4 от ЗДвП да върне свидетелството си за управление на МПС, тъй като е загубил правоспособността си и са налице материалноправните предпоставки за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, ал.1 от ЗДвП.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства по делото изброените по-горе НП, като НП 62428 от 17.08.2010 г., е влязло в сила на 22.12.2011г. по реда на чл. 58, ал.2 от ЗАНН. НП 92959 от 16.11.2010 г. влязло в сила на 11.05.2012г., НП 99018 от 12.10.2011 г. влязло в сила на 12.07.12г., НП 17145 от 09.04.2012 г. е връчено лично на жалбоподателя срещу подпис на 04.07.2012 г. и е влязло в сила на 12.07.12 г., НП 23238 от 11.05.2012 г. е връчено лично на жалбоподателя срещу подпис на 04.07.2012г. и е влязло в сила на 12.07.12 г., НП 32361 от 28.06.2012 г. - връчено на 04.07.2012 г. и в сила от 12.07.2012 г. По делото са представени и копия за известие за доставка на НП 62428 и НП 92959.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149 от АПК вр. с чл. 172, ал. 4 от ЗДвП 14 - дневен преклузивен срок, изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал. 1 от АПК) на основанията посочени в чл. 146 от АПК съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен орган и отговаря на изискванията за форма и съдържание на административните актове посочени в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 4 и т. 5, б. “а” се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност. Компетентността на началника на отдел “Пътна полиция” при Столична дирекция “Полиция” (СДП) по издаване на процесната заповед произтича от нормата на чл. 52а, ал. 2, т. 4 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) вр. с чл. 9, ал. 1, т.1 от Правилника за прилагане на ЗМВР (ППЗМВР), с чл. 12, ал. 1 от ППЗМВР и с чл. 40, ал. 1 от ППЗМВР. Съгласно чл. 52а, ал. 2, т. 4 от ЗМВР Главна дирекция „Охранителна полиция” осъществява контрол на безопасността на движението по

пътищата, на техническата изправност и регистрацията на моторните превозни средства, на водачите на моторни превозни средства и на пътнотранспортните произшествия. Видно от чл. 9, ал. 1, т.1 от ППЗМВР Главна дирекция "Охранителна полиция" осъществяват законово регламентирани дейности на определената им територия. В чл. 12, ал. 1 от ППЗМВР са посочени структурните звена, сред които са и отделите, а нормата на чл. 40, ал. 1 от ППЗМВР предвижда, че те се ръководят от началници, какъвто е и издателят на оспорената заповед.

При издаването на заповедта с която на оспорващия е наложена ПАМ не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Оспорената в настоящето производство заповед е издадена на основание чл. 171, т.4 от ЗДвП. Като фактическо основание за издаване на заповедта е посочено, че същият е не е изпълнило задължението си по чл. 157, ал. 4, а именно, че водач, на когото са отнети всички контролни точки, губи придобитата правоспособност и е длъжен да върне свидетелството за управление в съответната служба на Министерството на вътрешните работи. Отнемането на контролните точки е обвързано с наличието на предпоставките на чл. 3, ал.1 и ал.2 от Наредба № I – 139/2002 г. (обн. ДВ бр.94/2002), според която норма за контролни точки се отнемат въз основа на влязло в сила наказателно постановление.

С оглед посоченото по-горе безспорно четири от всичките шест наказателни постановления, за които е наложена ПАМ на жалбоподателя, са връчени лично. Това НП 99018 от 12.10.2011 г. влязло в сила на 12.07.12г., НП 17145 от 09.04.2012 г. е връчено лично на 04.07.2012 г. и е влязло в сила на 12.07.12 г., НП 23238 от 11.05.2012 г. е връчено лично на жалбоподателя срещу подпис на 04.07.2012г. и е влязло в сила на 12.07.12 г., НП 32361 от 28.06.2012 г. - връчено на 04.07.2012 г. и в сила от 12.07.2012 г., като за тях не съществува спор по отношение на реда на влизането му в сила.

Съдът намира за основателни направените възражения с писмената защита по отношение на останалите наказателни постановления относно редът за влизането им сила. По делото не се спори, че тези НП не са връчвани лично на жалбоподателя, а са изпратени за съобщаване чрез препоръчани писма с обратни разписки/стр.24,25/.Същите са се върнали с отбелязване,че пратката не е потърсена от жалбоподателя. Не зависимо от това административно наказващия орган е приел, че са изпълнени изискванията на чл. 58 от ЗАНН и е приел, че са налице датите, на които е извършено връчването.

Нормата на чл. 58 от ЗАНН предвижда в ал.1, че препис от наказателното постановление се връчва срещу подпис на нарушителя и на поискалия обезщетение, а в ал.2 когато нарушителят или поискалия обезщетение не се намери на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се счита за връчено от деня на отбелязването. От събраните по делото доказателства се установява, че жалбоподателят не е намерен на посочения от него адрес, като опитите в тази връзка са единични, след което се извършва отбелязване на датата на връчване.

Необходимо е да се посочи, че не са ангажирани писмени доказателства за изследване на втората кумулативна предпоставка по ал.2 – установяване дали е налице нов адрес на наказаното лице и дали същото е извършвало промяна в адресната си регистрация. Наличието на липса на доказателства за проверка на тази предпоставка се явява съществено нарушение на процесуалните правила по връчване на НП, водещо до

ограничаване правото на защита на нарушителя.

От горното се налага извода, че НП 62428 и НП 92959 не са връчени при съблюдаване законовите правила, поради което не са влезли в сила. Наличието на този порок влече след себе си и съществен порок на оспорената заповед, обуславящ нейната незаконосъобразност поради липса на влезли в сила наказателни постановления, въз основа на които да са отнети останалите над 13 контролни точни до определения максимум в закона, за да е налице изискването на чл. 157, ал.4 за връщане на контролните органи на СУМПС. Воден от горното, настоящият съдебен състав на Административен съд – София град, Първо отделение, 8 – ми състав намира жалбата на Д. Ч. А. срещу Заповед № 32361 от 12.07.2012 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, ал.1, т. 4 от ЗДвП, издадена от началник отдел “ПП” при СДВР за основателна, поради което и посочената заповед следва да се отмени като незаконосъобразна.

Искането за присъждане на разноски се явява основателно единствено за сумата от 10 лева-внесена ДТ в производството, тъй като в представения договор за правна помощ /стр.31/ е видно, че е уговорено възнаграждение в размер на 10 лв, но реално в графата внесена сума не е посочена такава, което обуславя извода, че реално уговорения адвокатски хонорар не е платен. Ето защо и ответника следва да заплати на оспорващия сумата от 10 лв разноски за производството.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 предл. последно от АПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 8-ми състав, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Д. Ч. А., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица] срещу Заповед № 32361 от 12.07.2012 г. за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т.4 от ЗДвП, издадена от началника на О”ПП” при СДВР.

ОСЪЖДА началника на О”ПП” при СДВР да заплати на Д. Ч. А., ЕГН [ЕГН] сумата от 10 лв –разноски за производството.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: